

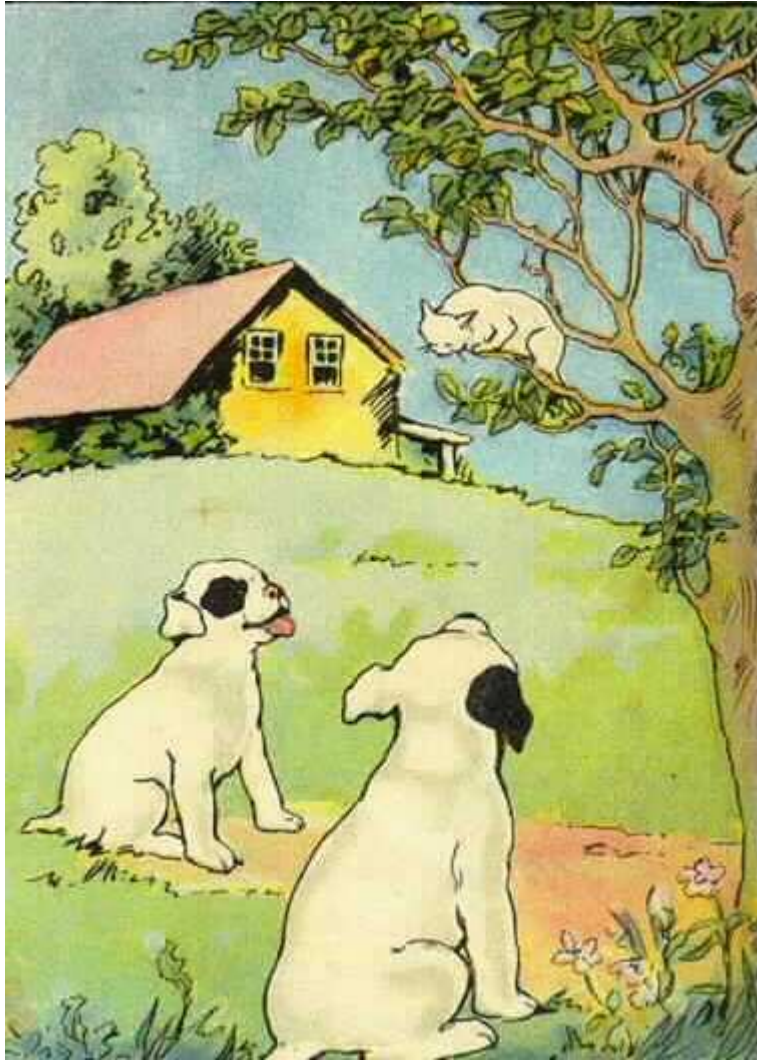

סניפ, סנאפ והתיש בילי.

מאת ג' מיסון,
ציירו ג' הרדי, א.לי

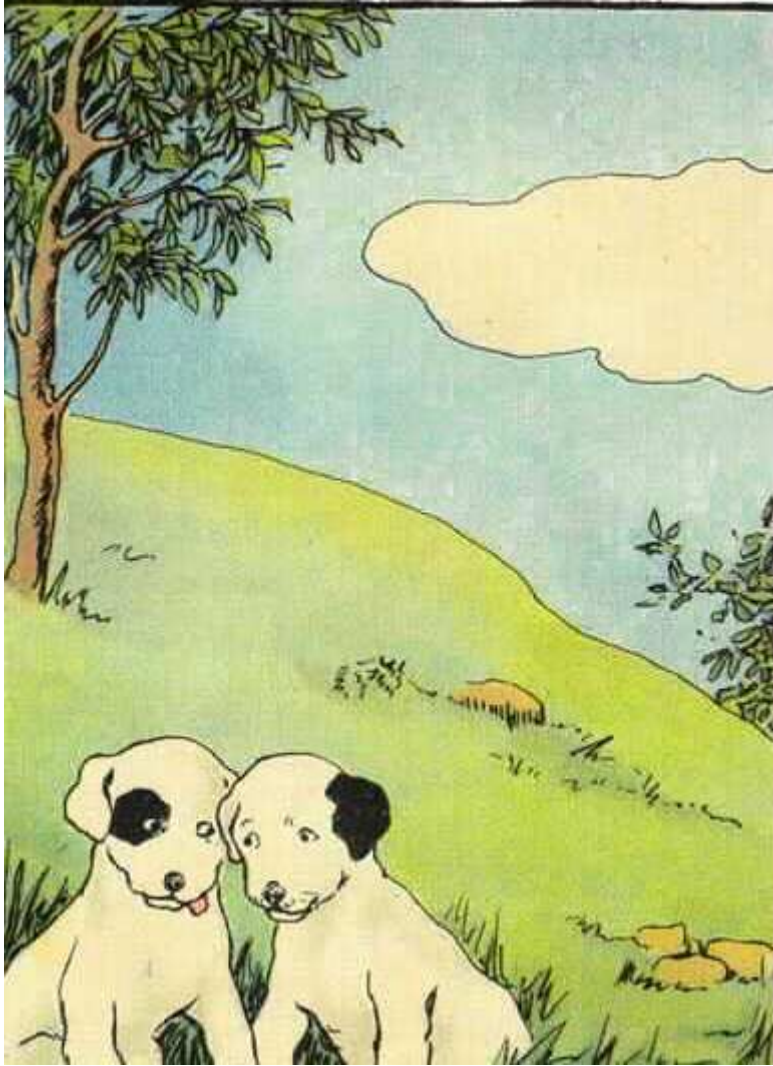
שני הכלבים הקטנים הם תאומים, כפי שניתן לראות בקלות.
ואיפה שנמצא אחד מהם השני יהיה שם בטוח.

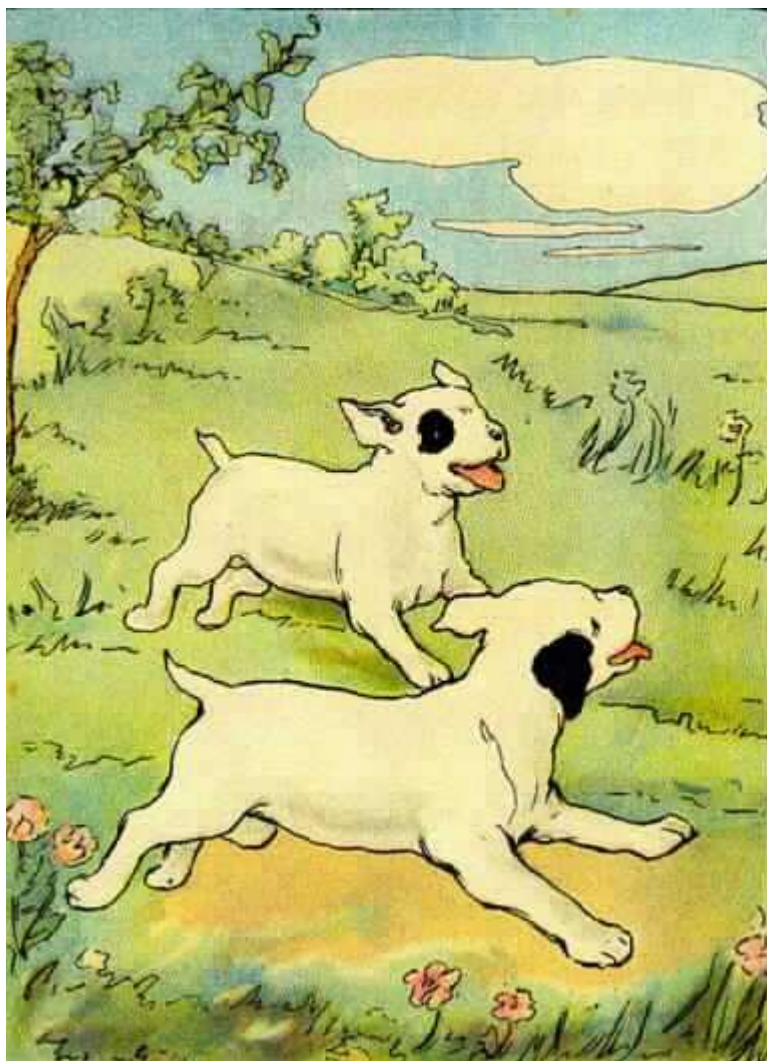
לאחד כתם שחור על עינו הימנית
ולשני כתם גם על אוזנו השמאלית,
כך שניתן להבחין ביניהם בקלות
הם בילו כל היום על הדשא היפה
וגירשו חתולים אל עצים, כפי
שעושים זאת כל הכלבים.

"סניפ וסנאפ" אמר פעם בעל הבית
ביום בהיר אחד "אני הולך עכשיו
מכאן ואתם תישארו ותשמרו על
הבית בהעדרי."
הוא נפנף להם ביד, כאילו אומר
"שלום".
סניפ וסנאפ נשארו לפני הבית, על
המשמר.

אמר סניפ לסנאפ "זה משעמם
לשבת כך ללא תנועה. הבה נרוץ
בשדות ונחזור מיד הביתה."
והם יצאו ורצו דרך השדה בלי
לחשוב הרבה, עד שפגשו את
התיש בילי, בעל שערות ארוכות
וזקן גדול.

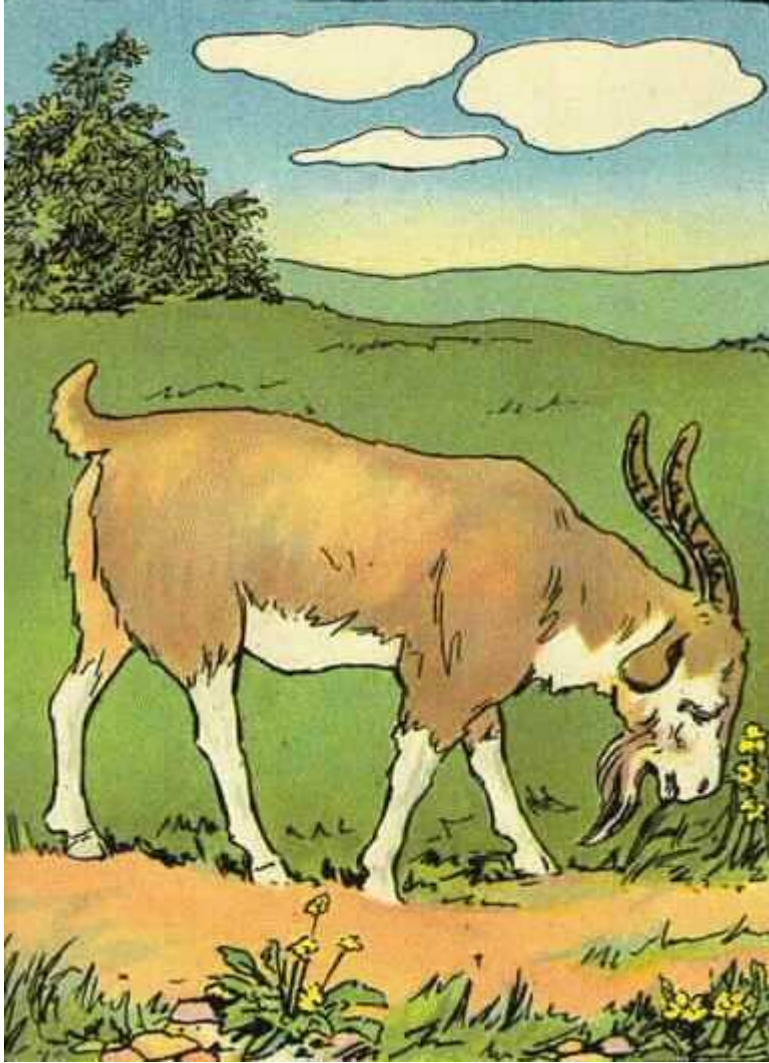

הוא עמד על גדת בריכה
וכשהכלבים באו עם נביחות רמות
הוא פשוט זז הצדה ונתן להם
לעבור.

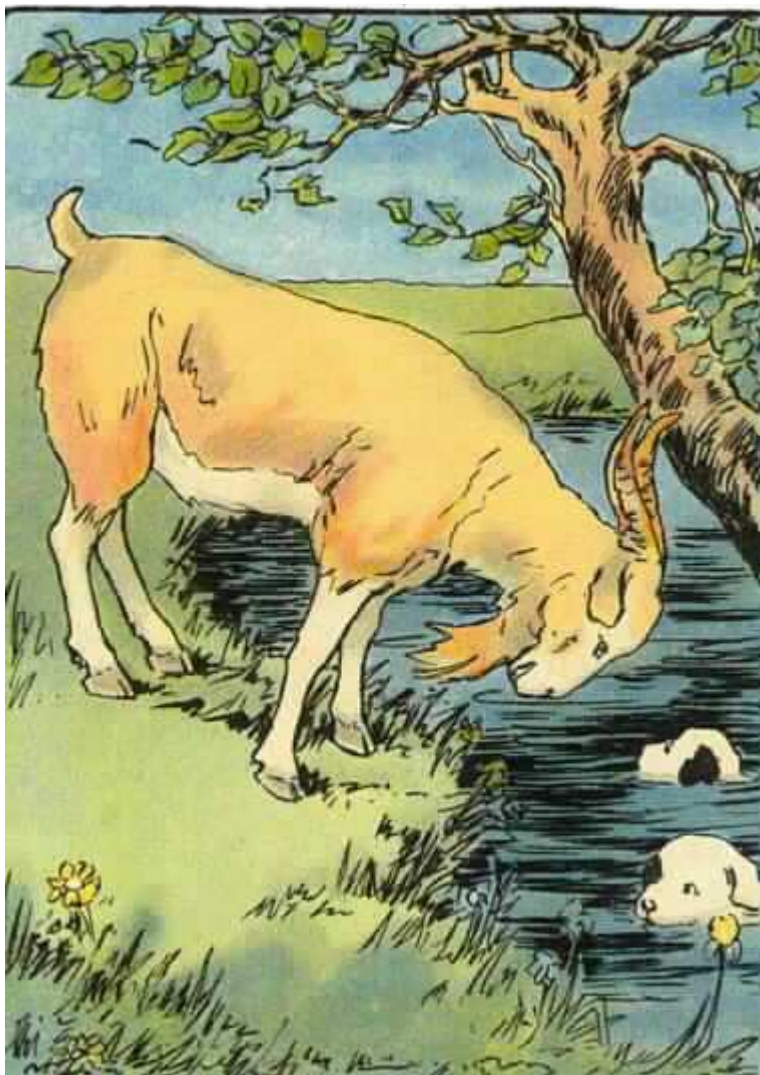
הכלבים מתוך תנופה לא יכלו
לעצור ו"ספלש!" נפלו שניהם למים
עם נביחה מייאשת.

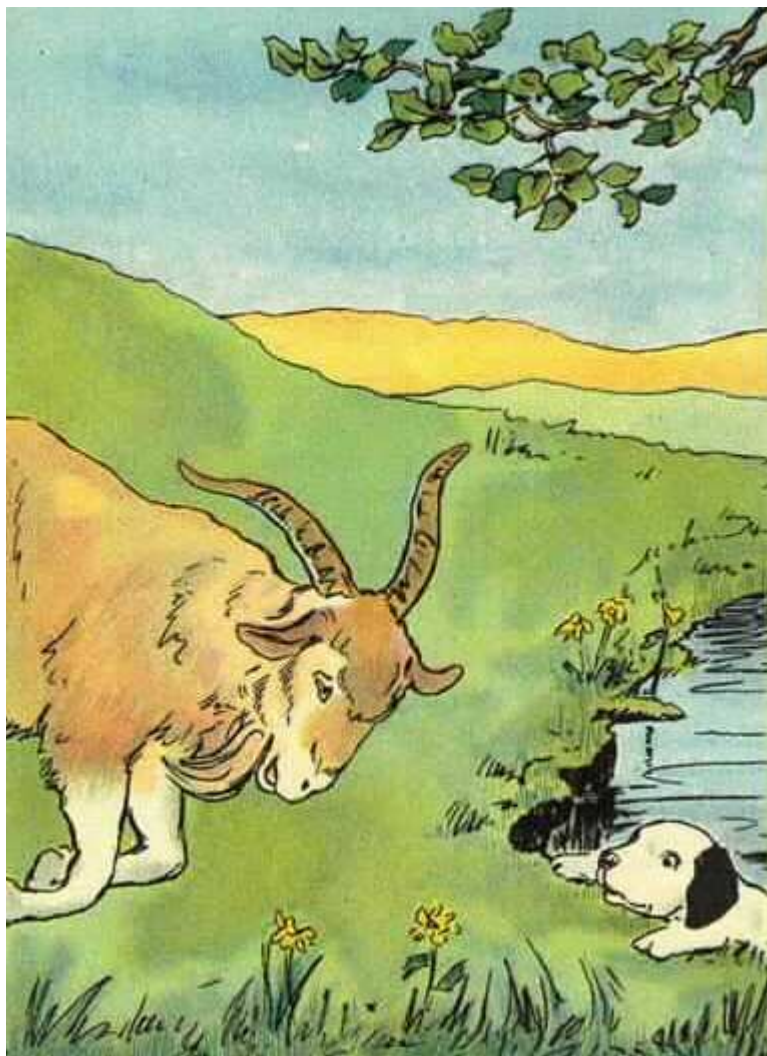
שם הם התגלגלו מסכנים, שחו
ופרפרו והתיש בילי עמד על שפת
הבריכה ורק קרץ בעיניים.
"אהה, זוג יפה שלי, אתם נראים
מסכנים. הנה נתפסתם בעצמכם
בתעלול אותו תכננתם עבורי.

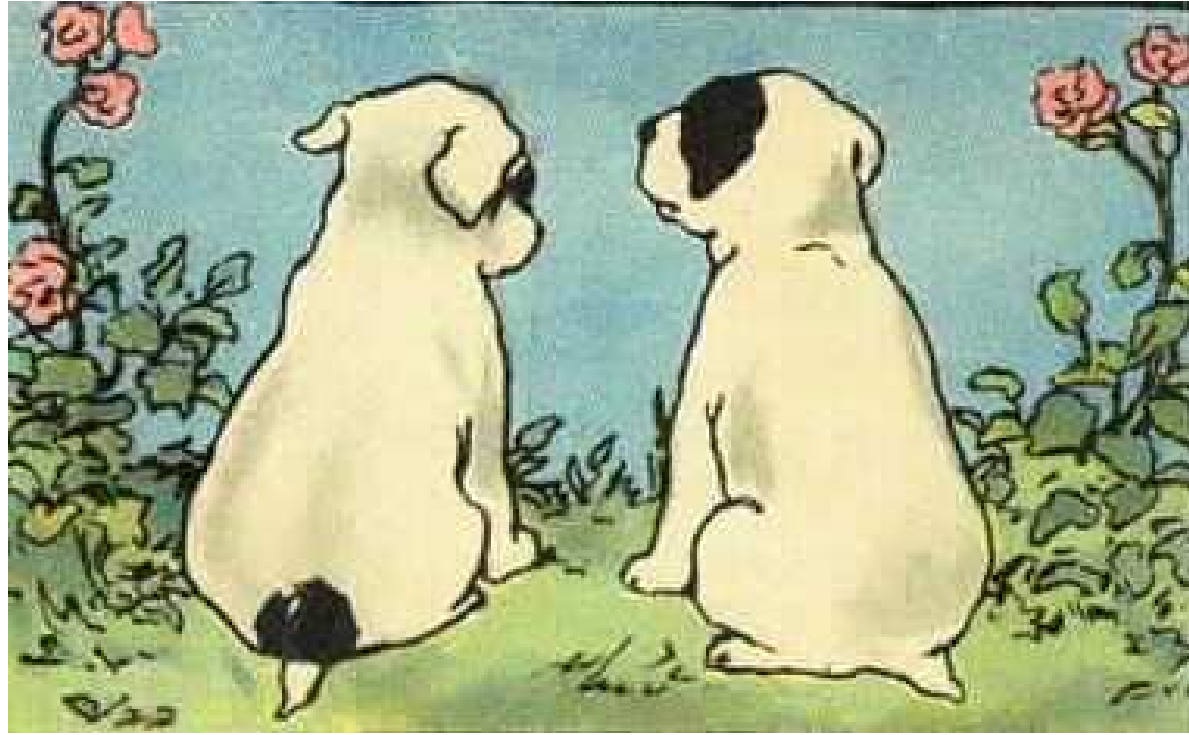
הוא עמד בשקט ליד הבריכה, שם
נוהג היה לשתות, והביט רק איך
שני הכלבים מתגלגלים מים.
"הו, הו," קרא סניפ "כך הוא מסדר
אותנו. נסתתר אחרי שיח ואחר כך
נפרוץ ונפחיד אותו.

ובילי הטיפש בוודאי ייבהל ויפול
בעצמו לבריכה. כך יקבל את
הטבילה הראשונה של היום."
אבל התיש היה חכם ובעל תושייה.
הוא הרגיש בכלבים והבין את
תוכניתם.

כשהם התאמצו וניסו לצאת מהמים
לחוף, הוא פשוט עמד שם ודחף
אותם חזרה
ורק בסוף נתן להם לצאת,
מבוצבצים ורטובים, רועדים מקור,
בוכים ומייללים.

וכשהם החלו לחזור הביתה, רחמנות הייתה להביט בהם,
כי המים נטפו מהם ופניהם מלא בוץ
והאיל בילי רק נענע בזקנו והביט איך הם זוחלים דרך השדה.
"אני חושב" אמר "ששני אלה למדו משהו היום."

